นำเสนอถึงความด้อยกว่าของบุคคลที่จึงไม่อาจเป็นเป้าหมายของการจัดการท่องเที่ยวให้บุคคลที่มีความแตกต่างทางร่างกาย

เมื่อหลักสำคัญของการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล คือการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ข้อมูลในการเดินทาง การเดินทาง ที่พักอาศัย อุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการใช้ชีวิตระหว่างการท่องเที่ยว จึงสัมพันธ์กับการออกแบบที่เป็นสากลหรือการออกแบบเพื่อมวลชน (universal design) ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ชีวิตที่สะดวก จะเห็นได้ว่าแนวคิดในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดการท่องเที่ยวนั้นเกี่ยวข้องทั้งสิทธิมนุษยชนและความเป็นธรรมทางสังคมและธุรกิจ ดังที่ Taleb Rifeiเลขาธิการของยูเอ็นดับบลิวทีโอ (Ibid 3) กล่าวว่า

"การเข้าถึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของนโยบายการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบและยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชนและโอกาสในการทำธุรกิจที่พิเศษ ยิ่งไปกว่านั้นควรให้การยกย่องว่าการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลไม่เป็นเพียงแต่ผลประโยชน์เฉพาะบุคคลที่พิการ หรือมีความจำเป็นเฉพาะแต่เป็นประโยชน์แก่ทุกคน"

ในต่างประเทศมีตัวอย่างของการให้ความสำคัญแก่การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล อย่างเช่น สเปน สวีเดน ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ในสวีเดนเป็นเวลาเกือบสามสิบปีมาแล้วที่สวีเดนจัดให้มีแผนปฏิบัติการเพื่อวางให้สวีเดนเป็นประเทศที่ทุกคนเข้าถึงได้ (accessible for all) (Muller, Lilian. 2011: 158) ทั้งในเรื่องการจ้างงาน การใช้ชีวิตและการท่องเที่ยว ซึ่งทำให้ทั้งภาครัฐและเอกชนในสวีเดนตื่นตัวและดำเนินการตามแนวนโยบาย ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวที่เน้นความยั่งยืนและการเข้าถึงอย่างง่ายดายและสะดวก โดยปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้แก่การจัดการเมือง Askersund ของสวีเดนซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างบริษัทป่าไม้ และท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาเกาะนี้ เพื่อรองรับประชาชนที่หลากหลาย และเมือง Arona ในหมู่เกาะคานารี่ของสเปน และในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในออสเตรเลียเช่นเกาะทัสมาเนีย เป็นต้น ทั้งนี้เป้าหมายหลักๆ คือพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่ง Jesus Hernandez Galan (2012,310-312) เสนอแนวทางการท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาดสรุปได้ว่าว่าเงื่อนไขสำคัญคือพันธะสัญญาทางการเมือง การสนับสนุนทางเทคนิค การติดตามดูแลแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในพื้นที่โดยรัฐ คนในพื้นที่ องค์กรเอกชน ภาคประชาชน เอกชน และนักท่องเที่ยว เพราะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสะดวกสบายปลอดภัยแก่ประชาชน จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจะทำให้การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์จึงไม่ได้อาศัยเพียงความร่วมมือของประชาชนเพียงอย่างเดียวแต่รัฐต้องมีเจตจำนงในการพัฒนาการท่องเที่ยวเช่นนี้ด้วย ซึ่งรัฐต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและธุรกิจไปพร้อมๆ กัน ความร่วมมือทั้งภาครัฐเอกชน และชุมชนจึงมีความสำคัญในการสร้างให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาการท่องเที่ยว

ดังนั้น มิติใหม่ของการท่องเที่ยวไทยจึงควรพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การท่องเที่ยวเช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมและแผ่กระจายอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในพื้นที่การท่องเที่ยวที่มีลักษณะพิเศษอย่างเช่นตลาดน้ำ